

การศึกษาเรื่องการจัดการปัจจัยการผลิตของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสำหรับสินค้าประเภทของใช้และของประดับตกแต่งในโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจัดการปัจจัยการผลิต ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสำหรับสินค้าประเภทของใช้และของประดับตกแต่งในโครงการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับ 3-5 ดาว ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิตามแบบสอบถามจำนวน 38 ราย

ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้ว ผู้ประกอบการประเภท SMEs มีระบบการจัดการปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ประกอบการประเภทกลุ่ม โดยการจัดการด้านการตลาดนั้น ผู้ประกอบการประเภท SMEs มีความสามารถในการขยายฐานลูกค้าและสามารถเพิ่มยอดขาย รวมถึงความสามารถในการทำกำไรได้มากกว่า ส่วนการจัดการด้านการผลิต ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการทั้ง 2 ประเภทจะให้ความสำคัญทางด้านการผลิต แต่ผู้ประกอบการประเภท SMEs สามารถลดต้นทุนการผลิตได้มากกว่า ด้านการจัดการชุมชน ผู้ประกอบการประเภทกลุ่มค่อนข้างมีการจัดการที่เป็นระบบมากกว่า เนื่องจากมีสมาชิกจำนวนมาก แต่ผู้ประกอบการประเภท SMEs มีพนักงานน้อยกว่าจึงมีการจัดการที่ไม่เป็นระบบชัดเจนมากนัก เพราะยังง่ายต่อการควบคุม ประกอบกับสามารถลดต้นทุนได้อีกทางหนึ่ง การจัดการด้านบุคคล ผู้ประกอบการประเภทกลุ่มจะทำการคัดเลือกบุคลากรโดยยึดเอาประสบการณ์และความสามารถ รวมถึงภูมิปัญญาด้วย สำหรับผู้ประกอบการประเภท SMEs จะมีการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานโดยดูความเหมาะสมของตำแหน่งงานแต่ละตำแหน่ง การจัดการด้านการเงิน ถึงแม้ผู้ประกอบการประเภทกลุ่มจะสามารถระดมทุนได้มากกว่า แต่ผู้ประกอบการประเภท SMEs ก็สามารถจัดการกับเงินทุนภายใต้สถานะที่เศรษฐกิจมีความผันผวนได้ดีกว่า และการจัดการด้านความรู้ ผู้ประกอบการทั้ง 2 ประเภท มีระบบการจัดการที่ดีไม่ต่างกันมากนัก

ABSTRACT

177682

The objective of this study was to investigate about the production inputs management and about the problems and obstacles found in community enterprises. This study focused on house ware and decorating products in One Tambon One Product project graded 3-5 star in Chiang Mai province by using primary data of thirty eight collected questionnaires.

The overall result revealed that the SMEs business owners had more efficiency in production inputs management than the cluster business owners did. Specifically in marketing management, the SMEs business owners were able to expand client base, to increase sale volume and to make higher profit. Yet the clusters more effectively managed in production than the SMEs since they could reduce more in production cost

In addition, the cluster of business owners could more systematically organize community than the SMEs business owners did due to a number of members. Although working process of the SMEs business owners was unsystematic, the few employees made it controllable and could reduce cost. In human resources management, the cluster of business owners would select the employees from their experience, capability and domicile, while the SMEs business owner would choose those by their qualifications which proper to each position.

Finally, in financial management, even though the cluster of business owners could sourcing more fund than the SMEs business owners did, the latter could deal much better with finance in the time of economic changes. Also, both cluster and SMEs business owners had similar systematic management in knowledge.